KORKU
magazin

Bir genç kızın
tüyler ürpertici macerası

BEBEK KOLLEKSİYONCUSU

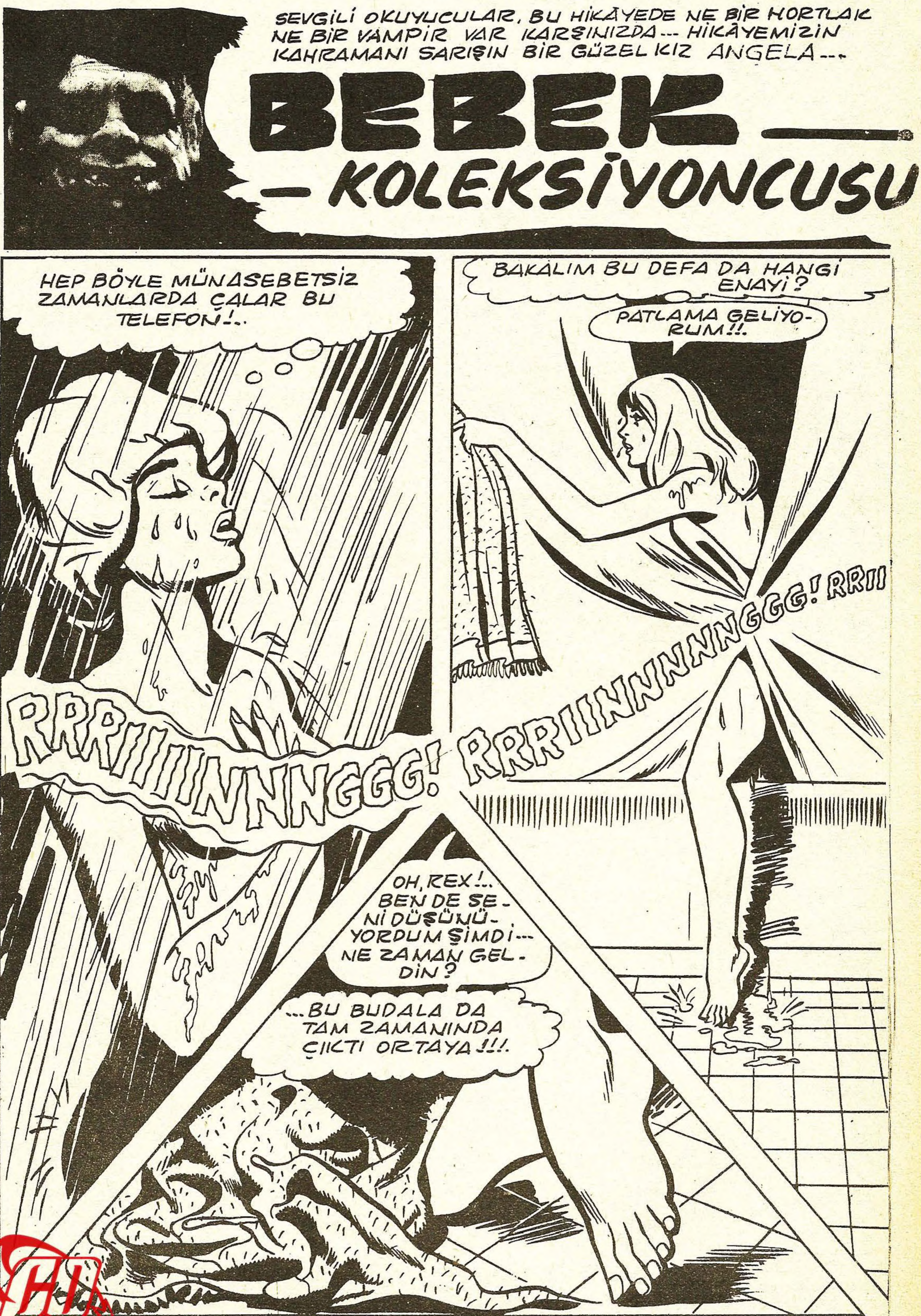
SEVGİLİ OKUYUCULAR, BU HİKÂYEDE NE BİR HORTLAK NE BİR VAMPİR VAR KARŞINIZDA... HİKÂYEMİZİN KAHRAMANI SARIŞIN BİR GÜZEL KIZ ANGELA...
BEBEK — KOLEKSİYONCUSU
HEP BÖYLE MÜNASEBETSİZ ZAMANLARDA ÇALAR BU TELEFON!..
BAKALIM BU DEFA DA HANGİ ENAYİ?
PATLAMA GELİYORUM!!.
RRRIIIIINNNGGG! RRRIIINNNNNGGG! RRII
OH, REX!.. BEN DE SENİ DÜŞÜNÜYORDUM ŞİMDİ... NE ZAMAN GELDİN?
...BU BUDALA DA TAM ZAMANINDA ÇIKTI ORTAYA!!!.

SEVGİLİ REX ÇOK SEVİNDİM TABİ... SAAT SEKİZDE UĞRA BENİ ALIRSIN ŞEKERİM... BAY... BAY!!.
MİNİ ETEKLİ GECE ELBİSESİNİ BİR BEBEĞE KOPYE ETTİĞİMİ BİLSE DİOR NE DERDİ ?!.
REX BUNA BAYILACAK... ERKEKLER HEPSİ DE NE HARİKULÂDE APTALLAR... ONLARSIZ NE YAPARDIM BİLMEM ?!.

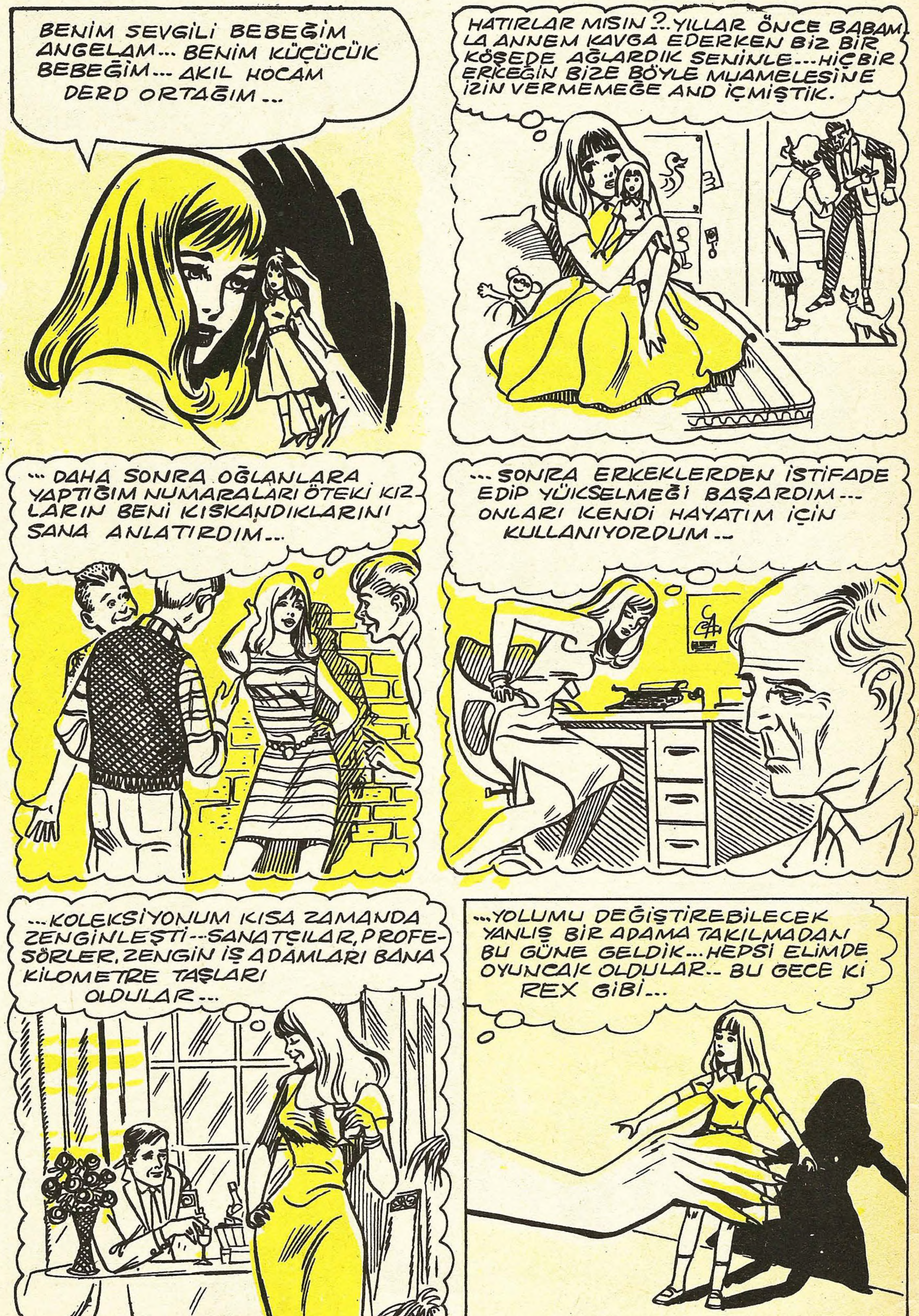
BENİM SEVGİLİ BEBEĞİM ANGELAM... BENİM KÜÇÜCÜK BEBEĞİM... AKIL HOCAM DERD ORTAĞIM...
HATIRLAR MISIN ?.. YILLAR ÖNCE BABAMLA ANNEM KAVGA EDERKEN BİZ BİR KÖŞEDE AĞLARDIK SENİNLE... HİÇBİR ERKEĞİN BİZE BÖYLE MUAMELESİNE İZİN VERMEMEĞE AND İÇMİŞTİK.
... DAHA SONRA OĞLANLARA YAPTIĞIM NUMARALARI ÖTEKİ KIZLARIN BENİ KISKANDIKLARINI SANA ANLATIRDIM...
... SONRA ERKEKLERDEN İSTİFADE EDİP YÜKSELMEĞİ BAŞARDIM... ONLARI KENDİ HAYATIM İÇİN KULLANIYORDUM...
...KOLEKSİYONUM KISA ZAMANDA ZENGİNLEŞTİ... SANATÇILAR, PROFESÖRLER, ZENGİN İŞ ADAMLARI BANA KİLOMETRE TAŞLARI OLDULAR...
...YOLUMU DEĞİŞTİREBİLECEK YANLIŞ BİR ADAMA TAKILMADAN BU GÜNE GELDİK... HEPSİ ELİMDE OYUNCAK OLDULAR... BU GECE Kİ REX GİBİ...

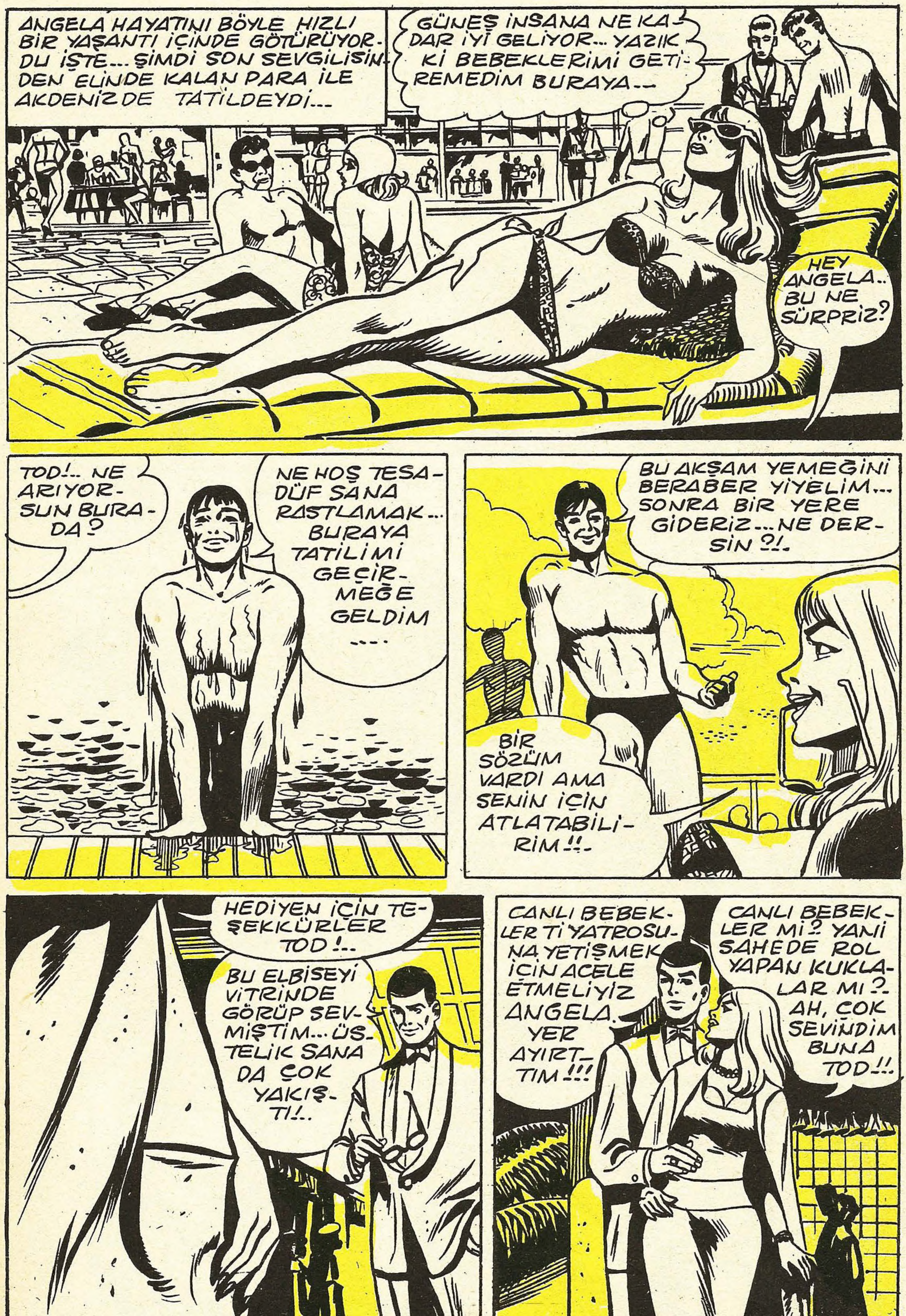
ANGELA HAYATINI BÖYLE HIZLI BİR YAŞANTI İÇİNDE GÖTÜRÜYORDU İŞTE... ŞİMDİ SON SEVGİLİSİNDEN ELİNDE KALAN PARA İLE AKDENİZDE TATİLDEYDİ...
GÜNEŞ İNSANA NE KADAR İYİ GELİYOR... YAZIK Kİ BEBEKLERİMİ GETİREMEDİM BURAYA...
HEY ANGELA.. BU NE SÜRPRİZ?
TOD!.. NE ARIYORSUN BURADA?
NE HOŞ TESADÜF SANA RASTLAMAK... BURAYA TATİLİMİ GEÇİRMEĞE GELDİM ....
BU AKŞAM YEMEĞİNİ BERABER YİYELİM... SONRA BİR YERE GİDERİZ... NE DERSİN ?!.
BİR SÖZÜM VARDI AMA SENİN İÇİN ATLATABİLİRİM!!.
HEDİYEN İÇİN TEŞEKKÜRLER TOD!..
BU ELBİSEYİ VİTRİNDE GÖRÜP SEVMİŞTİM... ÜSTELİK SANA DA ÇOK YAKIŞTI!..
CANLI BEBEKLER TİYATROSUNA YETİŞMEK İÇİN ACELE ETMELİYİZ ANGELA. YER AYIRTTIM!!!
CANLI BEBEKLER Mİ? YANİ SAHEDE ROL YAPAN KUKLALAR MI?. AH, ÇOK SEVİNDİM BUNA TOD!!.

NEYSE TAM VAKTİNDE YETİŞTİK ANGELA!
IŞIKLAR SÖNER PERDE AÇILIR... BEBEKLER GÖRÜNÜR...
HARİKA BEBEKLER TOD... BUNLARDAN BİRİNİ KOLEKSİYONUM İÇİN ALMALIYIM!..
OYUNDAN SONRA GİDİP BİR KONUŞALIM SAHİPLERİYLE.
SSSST!..
OYUNDAN SONRA KULİSTE SİHİRBAZ PROFESÖRÜ BULDULAR... GARİP BİR ADAMDI...
FİAT ÖNEMLİ DEĞİL KULLANMADIKLARINIZDAN HER HANGİ BİRİ OLABİLİR...
KOLEKSİYONUM İÇİN İSTİYORUM... NE OLUR KIRMAYIN BENİ...
ÖZÜR DİLERİM... BU İMKÂNSIZ... BEBEKLERİM SATILIK DEĞİL KÜÇÜK HANIM...
FAKAT BENİ NE KADAR MUTLU EDECEĞİNİZİ BİLSENİZ HAYIR DİYEMEZDİNİZ!..
SİZ MUTLULUĞU BİLE KOLAY ELDE ETMEĞE ALIŞMIŞSINIZ... AMA BU DEFA BİR İMKÂNSIZA ÇATTINIZ..
ANGELA HER İSTEDEĞİNİ ELDE ETMİŞTİR VE ELDE EDECEKTİR!..

İSTEDİĞİMİ ELDE ETMEK İÇİN HER ŞEYİ YAPARIM... HERKES GİTTİKTEN SONRA--
DERKEN, TİYATRO BOŞALDI ORTALIKTA KİMSELER YOKTU---
ŞİMDİ BEBEKLERİN ODASINI BULMALIYIM--- DİKKATLİ OLMALI...
İŞTE BURASI...OH... BEBEKLERİN HEPSİ BİRBİRİNDEN GÜZEL...
ÇOK TUHAF!.. BUNLARI RAFLARDA, KUTULARDA BULACAĞIMI SANMIŞTIM...
OYSA...
BİR PARTİYİ YARIDA KESMİŞİM GİBİ BİR HAL VAR...

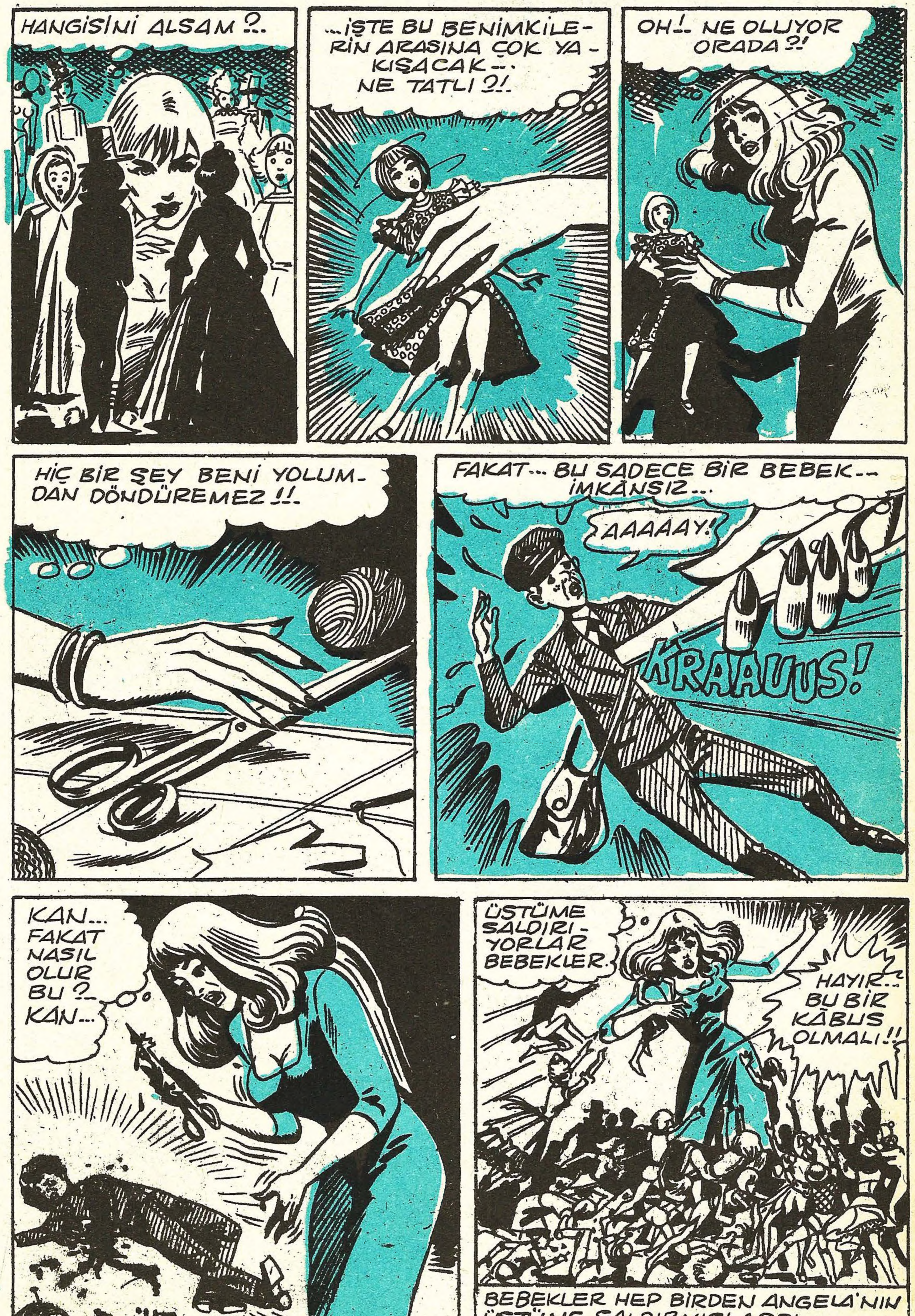
HANGİSİNİ ALSAM ?..
...İŞTE BU BENİMKİLE-RİN ARASINA ÇOK YAKIŞACAK... NE TATLI ?!.
OH!.. NE OLUYOR ORADA ?!
HİÇ BİR ŞEY BENİ YOLUMDAN DÖNDÜREMEZ !!.
FAKAT... BU SADECE BİR BEBEK... İMKÂNSIZ...
AAAAAY!
KRAAUUS!
KAN... FAKAT NASIL OLUR BU ?.. KAN...
ÜSTÜME SALDIRIYORLAR BEBEKLER.
HAYIR... BU BİR KÂBUS OLMALI !!
BEBEKLER HEP BİRDEN ANGELA'NIN

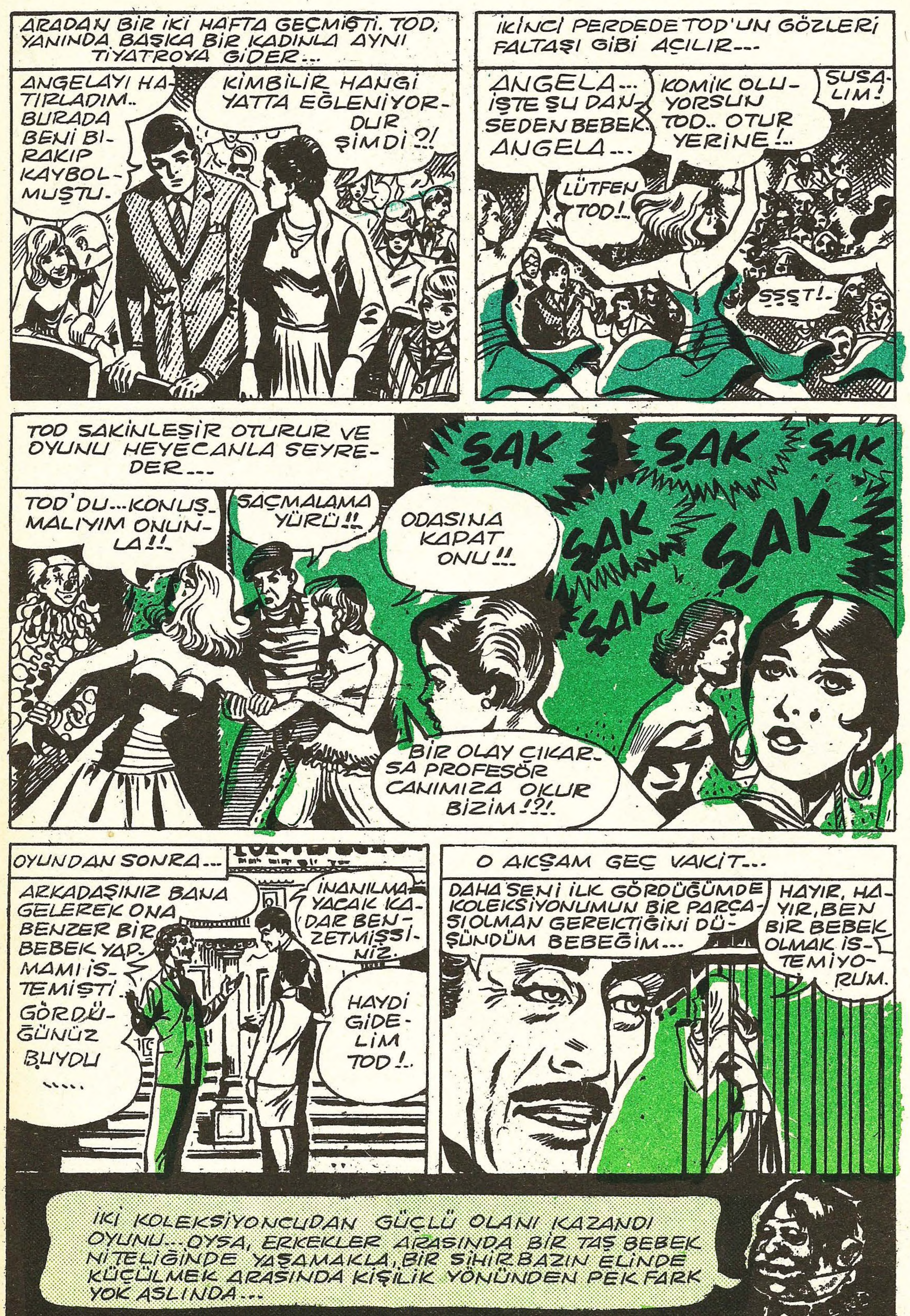
ARADAN BİR İKİ HAFTA GEÇMİŞTİ. TOD, YANINDA BAŞKA BİR KADINLA AYNI TİYATROYA GİDER...
ANGELAYI HATIRLADIM.. BURADA BENİ BIRAKIP KAYBOLMUŞTU.
KİMBİLİR HANGİ YATTA EĞLENİYORDUR ŞİMDİ ?!
İKİNCİ PERDEDE TOD'UN GÖZLERİ FALTAŞI GİBİ AÇILIR...
ANGELA... İŞTE ŞU DANSEDEN BEBEK. ANGELA...
KOMİK OLUYORSUN TOD.. OTUR YERİNE!..
SUSALIM!
LÜTFEN TOD!..
SSST!..
TOD SAKİNLEŞİR OTURUR VE OYUNU HEYECANLA SEYREDER...
ŞAK ŞAK ŞAK
TOD'DU...KONUŞMALIYIM ONUNLA!!
SAÇMALAMA YÜRÜ!!
ODASINA KAPAT ONU!!
ŞAK ŞAK ŞAK
BİR OLAY ÇIKARSA PROFESÖR CANIMIZA OKUR BİZİM!?!
OYUNDAN SONRA...
ARKADAŞINIZ BANA GELEREK ONA BENZER BİR BEBEK YAPMAMI İSTEMİŞTİ. GÖRDÜĞÜNÜZ BUYDU .....
İNANILMAYACAK KADAR BENZETMİŞSİNİZ.
HAYDİ GİDELİM TOD!..
O AKŞAM GEÇ VAKİT...
DAHA SENİ İLK GÖRDÜĞÜMDE KOLEKSİYONUMUN BİR PARÇASI OLMAN GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNDÜM BEBEĞİM...
HAYIR, HAYIR, BEN BİR BEBEK OLMAK İSTEMİYORUM.
İKİ KOLEKSİYONCUDAN GÜÇLÜ OLANI KAZANDI OYUNU...OYSA, ERKEKLER ARASINDA BİR TAŞ BEBEK NİTELİĞİNDE YAŞAMAKLA, BİR SİHİRBAZIN ELİNDE KÜÇÜLMEK ARASINDA KİŞİLİK YÖNÜNDEN PEK FARK YOK ASLINDA...

GÜZEL VAMPİR

CARMİLLA

Yazan: SHERİDAN LE FANU

"Yo. Tam aksine bana çok normal ve iyi bir şeymiş gibi geliyor" Doğrusu bu müdahale beni şaşırtmış hatta canımı sıkmıştı, Conge törenine katılanlar bizi görmüş ve onun bu davranışının farkına varmış olabilirlerdi. Ben aldırmayıp devam etmek istedim, ama o yine araya girdi. "Sus, sus rica ederim, kulaklarımı tırmalıyor bu şarkılar" ve zayıf elleriyle kulaklarını örtmeğe çalışıyordu. "Ne biliyorsun, belki de ayni dinden de değiliz dedi. Sizin bu gelenekleriniz beni incitiyor, üstelik cenaze törenlerinden de nefret ederim. Ne saçmalık. Ne olmuş yani ölmüşse. Herkes, ölecek, herkes ölmelidir. Sen de ölmelisin, ölünce daha mutlu olur insanlar. Haydi gel eve gidelim."

"Babam papazla birlikte kiliseye gitti. O kızcağız bugün gömülecek biliyor musun?"

"Kızcağız mı, ne bileyim kim olduğunu ben köylülerden yana bakmadım ki" diye cevap verdi. Gözleri ateş saçıyordu sanki.

"Evet, fakir bir kızdı, 15 gün kadar önce, bir hortlak görmüş, ve o günden bu yana yavaş, yavaş ölüme doğru gitmiş ve dün son nefesini vermiş."

"Rica ederim bana hortlaklardan filân bahsetme. Sonra bütün gece uyuyamam.

- - - - -

"İnşallah humma ya da veba değildir. Çünkü bu kızın ölümü domuz çobanının karısının kini çok andı-

tün biri yakaladı. Yatağımda yatarken ve bütün gücümü alıp götürdü filân diyormuş. Babama bakarsan,cahil insanlar hep böyle hayallerin esiri olurlar ve olacaklar diyor. Ama bu olaydan önce kadıncağız turp gibiydi. Sonra günden güne erimeğe başladı ve bir hafta önce de öldü.

"Neyse, neyse. Cenge töreni geçip gitti artık. Şu manasız, kulak tırmalayıcı ağıtlar da duyulmaz oldu. Sinirlerimi alt üst ediyordu. Gel şimdi yanıma otur. İyice yaklaş bana, ellerimi tut, sık onları daha çok, daha çok.

Kalktık bir az yürüdük sonra başka bir kanapeye oturduk. Yüzü allak bullak olmuş ve çok değişmişti; Dişleri ve elleri kenetlenniş, donmuş bakışlarla yere bakıyor. Bir sıtma nöbetine tutulmuşcasına tepeden tırnağa titriyordu. İyice korkmuştu. Sonunda bir histeri nöbeti patlak verdi, bağırmağa başladı. " İşte geliyorlar, cenaze törenindeki adamlar geliyorlar o söyledikleri ağıtlarla beni boğup öldürmeğe geliyorlar. Tut beni sıkı sıkı tut, koru beni onlardan. İşte geçiyor lar, bitiyor bu kâbus" Gerçekten de yavaş yavaş geçti. Ama ben olayın etkişinden kurtulamamıştım. O ise canlanmış kendine gelmiş, hatta gevezeliğe bile başlamıştı. Beraberce eve döndük. Annesinin söz konusu, ettiği sağlığındaki bozukluk bu olmalıydı. İlk kez böyle bir şeyle karşılaşıyordum. Bir çeşit delilik nöbeti gibi bir şey geçirmişti. Bir yaz yağmuru ve fırtınası gibi aniden gelip sonra dinmişti.

Bir kez de onun müthiş bir öfke nöbetine tutulduğunu görmüştüm. Nasıl olduğunu anlatacağım, sizlere.

Bir gün oturma odasının penceresinden dışarıya, bakıyorduk ki, birden şatonun köprüsünün başında pek iyi tanıdığım bir insan şekli belirdi. Yılda iki kere filân gelirdi bizim oralara. Bu kambur bir adamdı. Keskin hatlı yüzü şeklindeki bozukluğu büsbütün ortaya koyardı. Siyah sivri bir sakalı vardı. Yayvan bir biçimde gülümsediği zaman bembeyaz dişleri görünürdü. Siyahlı kırmızılı deri çeketinin üstünde sayısız kemer ve askılar takardı. Bunlarda mesleği için yararlı bir takım şeyler asılıydı. Arkasında bir laterna ve iki kutu taşırdı.

Bu yaratıklar babamı pek güldürürlerdi. Bunlar - dan başka maymunlar, papağanlar, sincaplar, acaip balıklar, kirpiler de vardı bu kutuların içinde. Ayrıca bir keman, çeşitli aletler, aynalar maskeler, acaip kutular asılıydı kemerler orasından burasından sal - lanır dururdu. Tek arkadaşı bir sokak köpeğiydi.

TANRILAR MAĞARASI

GEÇEN SAYIDAN ÖZET :

SİNCLAİR VE CARL İKİ KARDEŞTİLER... SİNCLAİR AKILLI, BECERİKLİ VE İYİ BİR İNSANDI CARL AĞABEYİNİN YANINDA HER ZAMAN SÖNÜK KALMIŞTI. BİR MAĞARADA YAPTIKLARI BİR KEŞİF ESNASINDA İÇİNDEKİ BİRİKEN KOMPLEKSLERİN ETKİSİ İLE CARL, SİNCLAİR'İ ÖLDÜRÜR...

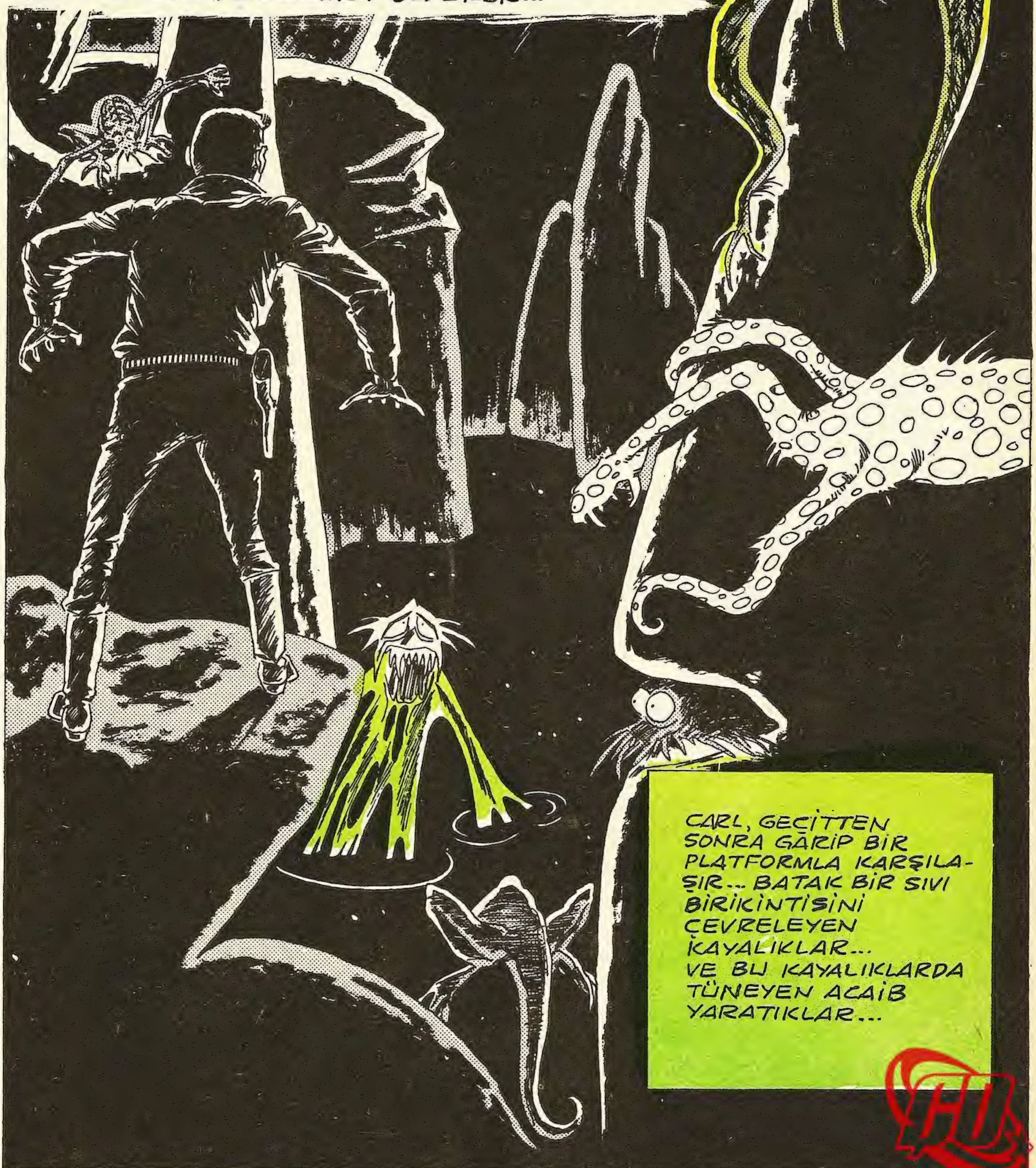

BİR ANDA BİR KANAT ÇIRPINTISI SESSİZLİĞİ BOZAR...
AWWWOOOEEE!!
BLAM! BLAM!
CARL ÜSTÜNE GELEN YARATIĞA GELİŞİ GÜZEL ATEŞ EDER...
OH... ONU ÖLDÜREBİLİDİM!..
SİLAH SESLERİ, ASIRLARCA BU MAĞARADA KAPALI KALIP, ZAMANLA DEFORME OLMUŞ MAHLUKLARI ÜRKÜTÜR...
BU LEŞİ ÖNLERİNE ATAYIM BELKİ ONLARI BİRAZ OYALAR.
SON BİR GAYRETLE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ YAPAR... PLÂNI MUVAFFAK OLMUŞTUR...
OFF... BURANIN HAVASI DA NEKADAR AĞIR..NEFES ALMAK GÜÇ OLUYOR.. BAŞIM DÖNÜYOR.
BİRDEN KARŞISINDA BELİREN BİR HAYALLE GÖZLERİ YERİNDEN FIRLAR...
SİNCLAİR!.. OLAMAZ BU... SEN ÖLDÜN!!

SİNCLAİR... YÜZÜNDE ACI BİR GÜLÜMSEME İLE KARŞISINDADIR---
SENİNLE GÖRÜLECEK HESABIMIZ VAR!
FAKAT... BU İMKÂNSIZ!..
SİNCLAİR AĞIR AĞIR ONA YAKLAŞIR...
TANRININ HUZURUNDAYIZ... BURADA İMKÂNSIZ YOKTUR...
DUR.. YAKLAŞMA BANA!..
CARL... KORKUYLA GERİLERKEN AYAĞI BOŞLUĞA KAYAR...
İHANETİN CEZASIZ KALACAĞINI MI SANIYORDUN?
AAAAA...DÜŞÜYORUM!..
SON BİR GAYRETLE KAYALARA TUTUNUR...
SİNCLAİR... YARDIM ET BANA!
BANA ARTIK İHTİYACIN OLMADIĞINI SÖYLÜYORDUN!..
KAYALARA TUTUNAN PARMAKLARI GİTTİKÇE MUKAVEMETİNİ KAYBETMEKTEDİR...
SİNCLAİR SADECE SEYREDER...
KURTAR BENİ!.
BUNU HER...
...ZAMAN YAPARDIN..
AAAAAAAA!..

ELLERİ KURTULUR VE KARANLIK SULARA DOĞRU DÜŞER...
SON AN'A KADAR YARDIMIMA MUHTAÇ OLACAKSIN!..
SPLOOOSH
SULARA GÖMÜLÜRKEN SİNCLAİR'İ DE YANINDA HİSSEDER...
FAKAT... BU DEFA ONU ADETA SULARIN KARANLIĞINA DOĞRU ÇEKMEKTEDİR... BİRLİKTE SULARA GÖMÜLÜRLER...
HAYATTA OLDUĞU GİBİ ÖLÜMDEDE SİNCLAİR ONU PEŞİNDEN SÜRÜKLEMEKTEDİR...
MAĞARANIN OKSİJENSİZ HAVASINDA KENDİNİ KAYBEDEN CARL BELKİ DE BİR HAYALİ YAŞADI... FAKAT, VİCDAN VE ADALET GERÇEK SONUCA GİDER HER ZAMAN!..

UĞURSUZ ADAM

Onun nereden geldiğini, şimdi nerede olduğunu ve oraya nasıl gittiğini kimse bilmiyordu. İstediği, yere gitmekte çok mahir ve görünüşüne rağmen de çok tehlikeli bir kimsedir. Kimsenin dikkatini çekmeden, sokakta insanların yanından geçebilen ve kimliğinin bilinmemesine rağmen, korkunç kabiliyeti yüzünden yaptıkları her gün gazetelerde okunabilir. Murphy'i durdurmaya bir çare bulunması gerektiğinin sebebi açıktır sanırım.

Timothy Murphy 65 kilodan fazla gelmezdi. Boyu kilosuna uygundu fakat görünüşte büzülmüş gibi bir hali vardı. Büzülüşü içinin kötülüğünden, kimsenin onu istememesinden, şeytani kabiliyeti yüzündendi. Tıpkı kadındaki gibi ince boynunun üzerindeki kafası vücuduna, göre bir kaç ölçü daha büyüktü. Beyaz alnı çıkıktı ve kara gözlerinde daima ürkek bir ifade vardı. Sanki her an cüzzama yakalandığını öğrenmiş bir adam gibibakardı. Simsiyah saçları her vakit karışık dururdu. Lâcivert elbisesi vücuduna, göre olmamasına rağmen sanki en son bir yıl önce ütülenmiş gibi perişandı.

Bilindiğine göre, Murphy ilk defa yirmibeş yaşlarındayken, bundan altı yıl önce Groveland şehrinde Visconsin caddesinin, dördüncü caddeyle keşiştiği yerde arzı endam etmişti. Kaynayan bir Ağustos günü öğle vaktiydi. Kendisi saatleri durdurmak gibi oldukça masum bir işle meşgüldü. Metodu şimdiye kadar bilinen metodlardan değildi.

Kan-ter içinde, irikıyım bir bankacı olan Bresford'u yolda durdurup heyecanla sordu. "Affedersiniz. Lütfen bana doğru saati söyleyebilir misiniz?"

Beresford nefis bir plâtin saa-

hy'e doğru saati söyledi. Bir gümüş dolardan kalın olmayan bu saat gerçekten çok hassas olup, alınabileceklerin en iyilerinden biriydi.

Murphy, "Teşekkür ederim, fakat galiba saatiniz durmuş" dedi.

Beresford gayri ihtiyari, ilerideki mahkeme binasının tepesindeki lekeli yüzlü saate göz attı.

Murphy bezgin bir sesle özür dileyip, "Üzgünüm ama mahkeme binasının saati de durmuş" dedi.

Beresford Murphy'nin, aklı sıra kendisiyle alay ettiğini sandı, çünki kulenin büyük saati henüz birkaç dakika önce onikiyi vurmuştu. Bankaya döner dönmez Murphy'i hatırladı ve önce onun yüzünden birkaç dakika geç kaldığı için köpürdü. Fakat işte o paha biçilmez saati durmuştu ve fabrikası tarafından bütün parçaları yeniden değiştirilinceye, kadar da işlemedi. Mahkeme binasının kulesindeki dev Belçika yapısı saatte durmuştu. Saatten anlayan kimseler günlerce bu saatin üzerinde çalıştılar ve tamir edemeyince de hayretler içinde kaldılar. O günden sonra saatin gösterdiği vakit Murphy'nin ortaya çıkmış olduğu andı.

Murphy şaka etmiyordu. Mahkeme binasına bir iki dakikalık mesafede de köşe başında birkaç hususi arabanın arkasında durup trafik ışıklarının değişmesini bekleyen bir itfaiye arabasının şoförünün yanına gitti. Arabaya yanlış alarm verilmiş olduğundan yavaş yavaş merkeze geri dönüyordu. Murphy itfaiyeci şoföre, "Motörünüz bozulmuş. Arabayı tekrar yürütemeyeceksiniz dedi."

Şoför bu garip suratlı adama bakıp, duran arabasını yürütmek için köküne kadar gaz pedalına bas-

ci şekilde trafik tıkanacak." dedi ve yürüdü gitti. Trafik ışıkları değişince gerçekten bir curcunadır, koptu. İşlemeyen itfaiye arabası yüzünden trafik tıkandı ve bu saatlerce sürdü.

Murphy daha sonra bir iki arabanın motörünü daha durdurdu ama daha çok saatleri durdurmakla vakit geçirdi. Bunların arasında elektrik saatleri ve dükkânlardaki kronometreler de vardı. Bir saatin veya bir araba motörünün duracağını kimseye söylemesi gerekmiyordu. Vakti gelince nezaketen bunu açıklıyordu.

Tabii ki bu saat ve motör durdurmaların kimseye ciddi bir zararı dokunmuyordu. Fakat sonra feci birşey oldu.

Önce kulaklarında başlıyan garip bir uğultuyla bunun farkına vardı. Bu uğultu gittikçe artınca Murphy'nin dikkati gökyüzüne yöneldi. Bu güneş ışınlarının altında pırıl pırıl parlayan bir yolcu uçağıydı ve gürültü ondan geliyordu.

Salt Lake şehrine giden altı numaralı uçaktı. Hava uçuş için mükemmeldi ve uçak her bakımdan kusursuz durumdaydı fakat Murphy birden, "Aman Allahım düşüp parçalanacak" diye haykırdı. Titriyen parmaklarıyla terden ıslanan yüzünü sildi. Yürümeye devam ederken artık gökyüzünden ses gelmiyordu. Gözlerini göklere bakmaktan kaçırır bir hali vardı. Uçak henüz yere çakılmamıştı ama düşecekti. Timothy Murphy içindekilerin katilinin kendisi olduğunu biliyordu. Zavallı günahsız insanların...

Murphy yoldan geçerken otelin önünde park eden arabanın radyosundan gelen dans müziği programını aniden kesip uçağın düştüğü-

verdi.

Murphy birden "şimdi radyo susup çalışmayacak ve taksinin saati işlemiyecek" diye aklından geçirdi.

Radyo birden sustu. Şoför radyonun düğmesini karıştırmaya başladı. O sırada Murphy otelden çıkan bir çifte kapısını açtığını ve onlarında arabaya girdiklerini gördü.

Murphy birden kendini o kadar berbat hissetti ki, derhal polis merkezine gidip teslim oldu. Eğer serbest olmakta devam ederse yapacağı kötülüklerin sınırı olmadığını anlamıştı. Hem de bilmeden istemeden. Bir bakışta ondört kişinin canına kıymıştı. Masada oturan polise "Polis müdürünü görmek istiyorum" dedi. Polis müdürü August Steinberker'in yanına nazik bir şekilde çıkartıldı. Yalnız kaldıkları vakit Murphy müdüre gurup halindeki cinayetini anlattı. Steinberker ellerini ensesinde kilitleyip dönen iskemlesinin arkalığına yaslanıp Murphy'e hikâyesine devam etmesini söyledi.

Murphy üzgün bir sesle bütün olanları açık ve dürüst bir şekilde en ince teferruatına kadar anlattı. Murphy susunca polis müdürü, "O uçağı gerçekten düşürdüğüsanmıyorsun değil mi Murphy?" dedi. Ve dikkatle, "bu tamamen bir rastlantı ve sıcaklık biliyorsun ki gölgede 45 dereceye çıktı. Bazen bu hava bana bile tuhaf fikirler veriyor" dedi.

Murphy reddeder gibi başını sallayıp, "Anlamıyorsunuz. Ben bir şey yapmıyorum. Sadece olacakları daha önceden biliyorum" dedi.

Steinberker "Aynı şey değil mi? Bakmakla bir saati durdurmuyorsun fakat bakınca saatin duracağını anlıyorsun. Bu ikisi arasında ki fark ne?" dedi. Murphy ellerini yana açıp, "işte esas zorluk orada ya" dedi.

Steinberker elini uzatıp masasının üzerinde duran telefonun ahizesini kaldırdı, "Vallahi etrafta dolanıp saat ve arabaları durdurmanın anlamı yok. Buna engel olmamı istiyorsun değil mi?"

Murphy, heyecanla, "Evet. Oh. Evet." "tanıdığım iyi bir ruh doktoru vardır, şimdi onu arayıp sana bir randevu alırım."

Murphy polis müdürünün elindeki ahizeyi alıp yerine koydu ve, "teşekkür ederim, fakat telefon şu anda bozuldu."

Steinberker bilgiçce gülümsüyip santrali aradı, fakat telefon gerçekten susmuştu. Adamın bütün çabalarına rağmen de işlemedi. Polis müdürü ahizeyi yerine koydu, "buna hedefe vurmak derler" diye mırıldandı. Murphy, "Orta gözde bir tabancanız var değil mi?" diye sordu ve ilâve etti. "Dolu olmadığını biliyor musunuz?"

Steinberker bir an Murphy'i süzüp derhal çekmeceyi açıp 38' lik silâhı çıkardı ve içini açtı. O tabancası hep dolu dururdu. Dolu olduğundan adı gibi emindi. Silâhın boş olduğunu anlaması on oniki saniye sürdü.

Murphy monoton bir sesle, "Kurşunlar caketinizin cebinde. Sol cebinizde" dedi.

Steinberker birden elini cebine attı, hayretten yüzü donmuştu. Cebinden çıkan elinin içinde altı kurşun ve biraz da bozuk para vardı. Yavaşça sordu, "bunu nasıl becerdin Murphy?" Murphy şiddetle reddetti. "Bu benim yaptığım bir şey değil emin olun. Sadece ne zaman olduğunu biliyorum. Sanki altıncı, bir his bunu bana haber veriyor. Beni anlıyorsunuz değil mi? Sadece biliyorum ve buna engel olamıyorum. Anlıyor musunuz?" Sesi isterik bir hal almıştı. Bunu kendi bile anlamıyordu. Bir şeyin bulunması gerektiği yerde olmadığını, aletin işlemiyeceğini biliyordu. Bunun izahı yoktu. Murphy'i en çok korkutan bu kuvveti kontrol etmekten aciz oluşuydu. Kendisi ortada zavallı bir aracıdan ibaretti. Bunu zararsız yönlere çevirmeye çalışıyordu. Meselâ bir arabanın plâkasını değiştirmek, kuvvetli güneş ışığı altındaki bir adamın gölgesini yere düşürmemek gibi... İçindeki kaplana fıstık atmak gibi birşeydi bu.

Steinberker ciddi bir ifadeyle, "Anlıyorum ne zaman neyin olacağını biliyorsun. Aşağıdaki odaya inelim de, bizim çocuklara bir gösteri yap olur mu?"

Murphy hayretle, "gösteri mi yapayım?" dedi ve odadan çıkıp asansöre doğru yürürlerken, "Beni burada tutacaksınız değil mi?" diye sorunca polis müdürü, "Bakacağız" dedi. Murphy'i orada tutabilmek için ellerinde suç işlediğine, dair bir delil yoktu. Bunu bilen Steinberker Murphy'den gösteri yapmasını istiyerek onu kötü bir duruma sokuyordu.

Ortada rastlantı diye bir şey vardı. Hırsla asansörün kırmızı düğmesine bastı. İkisi de asansörün işaret kadranının bir yarım daire çizişini izlediler. Birden ibre hızla döndü. Sanki asansörün kayışları boşandı. "Olamaz. Hayır. Asansör düşecek" diye haykırdı ve hızla düştüler. Steinberker'in gözleri yuvarlarından dışarı fırlamıştı. Birden otomatik fren kabini sarsıntıyla durdurdu. Asansörçünün neredeyse ayakları kırılıyordu. Murphy birden, "gördün mü, gördün mü?" diye dehşet ve korkuyla haykırdı.

Steinberker, ölümden kıl payı kurtuluşlarından iyice sarsılmıştı. Kendinin yolunu bekleyen bir ailesi vardı. Asansörcünün de karısı ve üç çocuğu olduğunu biliyordu... Murphy'le beraber altı kat merdiven indiler. Yüksek parmaklıklı pencereden içeri akşam güneşi vuruyordu. Bodrumdaki odada toplanmış olan polis müfettişleri, eksperler, gazeteden bir yazar ve fotoğrafçı, bir düzüne kadar görevli Murphy'i iyice incelediler.

İlk olarak Murphy'nin parmak izlerini alamadılar. Bütün çabalarına rağmen, dosyaya koyabildikleri, sadece üzerinde parmak izi yerine iki siyah nokta olan bir kâğıttan ibaretti. Murphy'nin parmak izleri yoktu. Parmak uçları cam gibi kaygandı. Steinberker, "Herşeyi kendi isteğinle yapıyor musun?" diye Murphy'e sorunca, adam ümitsiz bir şekilde, "Elbette" dedi ve ilâve etti. "Ama boş yere zahmet ediyorsunuz. Filimlere yazık çünki makine işlemiyor."

Polis fotoğrafçısı bir küfür savurdu ve Murphy'nin önden ve profilden resmini aldı. Murphy bezgin bir sesle, "Git de filimleri banyo et, Hiç birşey alamadın" dedi. Fotoğrafçı, "eğer alamadımsa bu ilk defaya mahsus olacak."

Murphy "Göreceksiniz benim olduğum resimler çıkmayacak" dedi. Karanlık odadan çıkan fotoğrafçı yüzünde aptalca bir ifadeyle "Filimler boş çıktı." dedi.

Polis müfettişi Hubbard kıza rak "Pekâlâ başka ne marifetlerin var" deyince Murphy üzgün bir sesle "Meselâ senin polis rozetin yok" dedi. Hubbard'ın eli göğsüne gitti. Rozetin iğnesinin izleri kumaşın üzerindeydi, fakat rozet yoktu.

Murphy, "Orada parmak izlerini aldığınız masanın altında."

Odanın içindekiler şaşkın şaşkın birbirlerine bakarken Murphy'de çaresizlik içinde başını yere eğmişti.

Steinberker, "devam et Murphy dedi. Murphy hepsine baktı ve utangaç bir eda ile Müfettiş Reisner'e bakıp, "beni vur" dedi. Reisner bir şey anlamayıp Steinbeker'e baktı Murphy sinirli bir sesle, "Farzetki Milli Bankayı soydum ve elimde, binlerce lira dolu bir torbayla kaçıyorum. Sen de bana ateş ediyorsun. İstersen bana bütün bir gün ateş et, kurşunların bana isabet etmez" dedi.

Steinberker birisine dışarı çıkıp kurşun geçirmiyen yeleklerden getirmesini söyledi. Murphy, "Lüzum yok" diye itiraz edince, Steinberker hırsla, "benim gözümün önünde adam öldürülmesine göz yumacağımı mı sanıyorsun?" dedi ve ilâve etti. "Müfettiş Reisner, tabancan işler iyi durum da mı?"

Reisner kızardı ve mükemmel durumda olduğunu söyledi. Tabanca bir saat önce temizlenmişti ve çok iyi atar vaziyetteydi. Reisner de uçan kuşu gözünden vuracak bir atıcıydı. Murphy'e kurşun geçirmez yeleği giydirdiler. Steinberler ciddi bir sesle, "Başla" dedi. Reisner çok yakın bir mesafeden Murphy'nin göğsüne nişan aldı ve "Dikkat et. kurşunun sarsıntısı seni yere savuracaktır" dedi.

Murphy'nin beynindeki kaplan zevklenir gibi ses çıkardı. Yarı gönüllü bir şekilde gülümsedi. 38 lik tabanca patlamadan önce odanın içi ölüm sessizliğine büründü. Böyle bir atışı göğsüne yemek her babayiğidin harcı değildi. Silâh patladı ve kurşun tabancanın ağzından yere düştü. Yuvarlanarak Murphy'nin ayağının ucuna kadar geldi. Reisner birden çıldırdı ve tabancadaki beş kurşunu da arka arkaya Murphy'nin göğsüne boşalttı. Fakat bütün kurşunlar leblebi gibi düşüp yuvarlandılar.

Reisner adamların birinden 45 lik tabancasını alıp kurşunları yine Murphy'e boşalttı. Sonuç aynıydı... Reisner aptal aptal sırıtarak Steinberker'e baktı. Bu anda fotoğrafçı, elinde yılan gibi kıvrılmış ıslak bir filimle karanlık odadan fırladı ve "Murphy'nin filimlerinden başkası çok iyi çıkmış. Onun bulundukları, boş çıktı" dedi. Herkez önce birbirine sonra Murphy'e baktılar.

Murphy'i tartmamışlardı. Steinberker onu kolundan tutup tartıya çıkarttı. Murphy üzerinde olmasına rağmen tartı bir kilo ağırlık bile göstermiyordu. Murphy'de bir gariplik olduğu gerçekti. Onun kilosu dosyada tuhaf bir durum yaratacaktı. Kilosu sıfırdı.

Murphy' melankolik bir ifadeyle, "Galiba bütün yapılanlar gereksiz. Buraya gelmemeliydim. Beni istediğim an çıkabileceğim bir hücreye kapatmayın. Ne faydası olacak ki?" dedi.

Steinberker sordu: "Yani seni hücreye kilitleyecek olsak bütün tertibatlara rağmen istediğin an çıkabileceğini mi söylemek istiyorsun?"

Murphy üzüntülü bir halde, "evet" dedi. Kafasının içindeki kaplan yine zevkle hırlamaya başlamıştı. Başı feci surette ağrıyordu.

Steinberker'in gözüne birden yekpare bir tahta kutu ilişti. Kutu boştu ve bir insan zorlukla sokulabilirdi.

Murphy'i sandığın içine soktular ve kapağını iyice çivilediler... Çanlı bir mahlûk bu kutudan imkansız çıkamazdı.

Polislerden biri, "bu numarayı sihirbazlar nasıl yaparlar diye hep merak ederdim" dedi. Bir başkası, "O çelimsiz herife baktıkça tüylerim diken diken oluyor" diye mırıldandı. "Vallahi herifte bir şey var."

Steinberker "susun" dedi. Hepsi kutunun etrafında halka yaptılar. Polis müdürü "galiba eski kilosunu, buldu. Reisner dene bakalım.

Reisner kutuyu tartar gibi yaptı. Bir metre kadar itti ve 65 kilo kadar geldiğini söyledi. Üzerine oturunca Murphyiçeriden tahtaya, vurdu. Bütün polisler yanaştılar Steinberker kulağını tahtaya dayadı, içeriden gelen Murphy'nin sesi "ben artık yokum" dedi.

Hubbard sordu, "Ne dedi?" Steinberker yavaşça, "Artık gittiğini, söyledi." dedi. Hepsi dikkat kesildiler. Beklediler, dinlediler, hiç bir değişiklik olmadı. Gülüştüler. Ciddi bir edayla Steinberker ayağıyla kutuyu itti. Sanki içindeki Murphy, tekrardan ağırlığını kaybetmişti.

Kutu rahatça yuvarlandı. Odanın içi tuhaf bir sessizliğe bürünmüştü. Adamın biri, "Eminim o kutunun içinde nefes alamaz" dedi.

Steinberkerpolislere kutunun kapağını açmalarını emretti. Adamlar çekiç ve kerpetenle çivileri söktüler. Kapak açıldığında Murphy'nin, doğruyu söylediğini anladılar. On dakikadan beri Murphy kutunun içinde değildi. Gitmişti...

Murphy'nin iyi iş becerdiğini inkâr etmek gereksizdi. Herkez sihirbazlığın sonunu beklemeye başladı. Yani Murphy'nin tekrar ortaya çıkmasını... Ama o tekrar çıkmadı. Kutu bomboştu ve hiç birşey olmadı.

Adamlar ayaklarını sürtmeye, boğazlarındaki gıcığı temizlemek, amacıyla öksürmeye yeltentiler. Fakat yine bir şey olmadı. Birbirlerine baktılar. Murphy'nin birinin ceketinden kafasını çıkarmasını bekler bir halleri vardı. Birden Steinberker kutuya tekme atıp, "Murphy." diye haykırdığı vakit hepsi boş bulunup havaya zıplayacak gibi oldular.

Birden sesinin yankısı yine sessizlikle sona erdi. Ağır çam tahtasından yapılmış kutu boş kaldı. İçinde Murphy yoktu. Hiç bir yerde yoktu. Gitmişti. Hepsinin dinlenme saati olmasına rağmen Steinbeker "Arayın" diye emrettiğinde hepsi aramaya koyuldular. Heryere baktılar. Hepsi boşunaydı. Kanter içinde kalmışlardı.

En sonunda arama başarısızlıkla sona erdi. Steinberker ecel teri döküyordu. İstemeden kafasında trenlerin çarpışacağı, uçakların düşeceği, kıyamet kopacağı ve bunların sebebinin de kendisi August Steinberker olacağı geçti.

Çünki o ufacık bir kâbus olan Murphy'i sıkıca tahtay kutuya çivilemiş ve aynı zamanda onu serbest bırakmıştı.

AŞK İÇİN BİRAZCIK ÖLMEK GİBİ BİR ŞEYDİR DENİR. ŞAYET İKİ AŞIK ÖLECEKSE EL ELE ÖLMEKTEN DAHA GÜZEL NE VAR DERSİNİZ? TABİİ BİZİM AŞIKLARIN RÜYASI BÖYLE BİR ISSIZ YERDE EL ELE ÖLMEK DEĞİLDİ.... BÜTÜN ETLERİ YAVAŞ YAVAŞ KOPARA KOPARA BİTİRİP YALNIZCA İSKELET KALANA KADAR YİYEN YARATIKLAR... GECE UYKUSUZ KALMAK İSTEMEZSENİZ BU HİKÂYEYİ OKUMAYIN...
YAMYAM KARINCALAR
PAT VE LORNA FULLER YENİ EVLİ BİRBİRLERİNE AŞIK BİR ÇİFTTİLER... BALAYI İÇİN DENİZ YOLCULUĞUNA ÇIKMIŞLARDI...
BIRR.. BU SİS BENİ SİNİRLENDİRİYOR SEVGİLİM. BİR GÜNEŞ ÇIKSA...
MERAKLANMAKTAN VAZGEÇ LORNA! ÜSTELİK BİRAZ SONRA KALKAR BU SİS!!.
BİRDENBİRE SİS DÜDÜKLERİ ÇALMAYA BAŞLADI VE SİSTE BİRBİRİNİ GÖREMİYEN İKİ GEMİ ÇARPIŞTILAR...
GEMİ SU ALIYOR!..
FENA BİNDİRDİK!.
AYYYYY!.
İMDAT!..
EEEEEEEE BATIYORUM!..

DAKİKALARCA SÜREN PANİKTEN SONRA...
YÜZMEYE DEVAM ET LORNA... BİR TAHTA BULDUM, GELİYORUM !!.
ŞU ÇOK SOĞUK DAHA FAZLA DAYANAMIYACAĞIM !
SİSİN İÇİNDE ARAYICILAR TARAFINDAN BULUNAMAMIŞLARDI... ERTESİ GÜN NİHAYET SİS DAĞILDI
BİR ADA!. ŞANSLIYIZ SEVGİLİM!!. SU, BELKİ DE YİYECEK BİLE BULABİLİRİZ ???
ŞÜKÜR ALLAHA! GEÇEN BİR GEMİ BİZİ BULUR... BELKİ DE ADADA İNSAN BİLE VARDIR!?
HIMM... TERK EDİLMİŞ BİR HALİ VAR, DEĞİL Mİ ?..
EVET ÖYLE!.. İNSAN BULMA ÜMİDİ DE YOK OLDU!!.
BAK, NE ACAİP KUM TEPECİKLERİ.. BİR ŞEHİR GİBİ HEPSİ DE AYNI BÜYÜKLÜKTE !?
BUNLARIN TEPECİK OLDUĞUNDAN EMİN MİSİN PAT?.. ÇOK MUNTAZAM GÖRÜNÜYORLAR.. NEDENSE BANA DEHŞET VERİYOR!!!
BİRAZ SONRA...
KUMDAKİ ACAİP İZLERE BAK!.. BU ADAYI PEK SEVMEDİM!!.
ÇARESİZ BİR SÜRE BURDA KALACAĞIZ!!.
DAHA SONRA...
LORNA'NIN ANLAMASINI İSTEMEM AMA BEN DE KENDİMİ EMNİYETTE HİSSETMİYORUM. SANKİ BİRİ BİZİ GÖZETLİYORMUŞ GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE ?!.
PAT'IN KAFASINDA KORKUNÇ ŞEYLER GEÇERKEN LORNA'NIN ÇIĞLIĞI DUYULDU...
AAAAAAY... İMDAAAAT!..
TANRIM!.. LORNA'YA BİR ŞEY OLDU GALİBA?!.

PAT, KORKUNÇ BİR MANZARAYLA KARŞILAŞTI...
AMAN TANRIM! KARINCANIN BÜYÜKLÜĞÜNE BAK!
İMDAAT! DEV KARINCALAR PEŞİMDE!!
PAT KARINCAYLA MÜCADELE EDERKEN HAYVAN ASAB BOZUCU SESLER ÇIKARIYORDU...
SENİ KOCA CANAVAR!.. AMA HAKKINDAN GELECEM!.. O ÇİRKİN GÖVDENİN PESTİLİNİ ÇIKARACAĞIM!.
CURUK.. GAURC!..
YARATIK ÖLDÜĞÜNDE ONU İNCELEMEĞE BAŞLADILAR..
BU TAM BİR SİYAH KARINCA... FAKAT DEV GİBİ.. İKİ ÜÇ TANESİ BİR İNSANI RAHATÇA ÖLDÜRÜR... BİZE SALDIRDIĞINA GÖRE KORKARIM Kİ İNSANETİ SEVİYOR.
ACABA BAŞKALARI DA VAR MI DERSİN ?!
ANİDEN PAT KARISINI SÜRÜKLEMEĞE BAŞLADI...
PAT, NEREYE GİDİYORUZ ? NE OLDU ?! O ÖLDÜ YA ?!.
O GÖRDÜĞÜMÜZ TEPECİKLER VARDI YA... ONLARIN TEPECİK OLMADIĞINI BİR AN DÜŞÜN... KARINCA YUVALARI OLABİLİR?!.
GEÇ KALMIŞLARDI...
BAK !.. BURADA OLDUĞUMUZU BİLİYORLAR VE BİZE GELİYORLAR...
AMMA DA ÇOKLAR... NE YAPACAĞIZ?. BİZİ ÇİĞ ÇİĞ YİYECEKLER.
BİZİ SARMAK İÇİN HİZAYA GARİP DAİRE OLUYORLAR. OKULDA KARINCALAR HAKKINDA OKUDUKLARIMIZI HATIRLADIN MI ?!.
ETRAFIMIZDA HALKA OLUP SONRA HALKAYI DARALTACAKLAR.. NE DE FECİ SESLER ÇIKARIYORLAR!..
CİYIK!.
CİYIKK.
PAT'IN BİR FİKRİ VARDI...
PAT... BELKİ DE ATEŞTEN KORKMUYORLAR ?!.
BİR KUMAR OYNAMALIYIZ!! YAŞAMAK İÇİN TEK ÇARE BU... ÇABUK OL!.. DAHA ODUN TOPLA!!
SONRA...
İYİ Kİ KİBRİTLERİ SU GEÇİRMEZ ÇANTADA TAŞIYORDUM... YOKSA BÖYLE BİR ŞANSIMIZ DA OLMAYACAKTI.
GİTTİKÇE YAKLAŞIYORLAR!

ALEVİN İÇİNE DOĞRU GELMEYE BAŞLAMIŞLARDI...
OFF!.. BU SICAKLIK... NEFES ALAMIYORUM... ÖLMEKTEN ÇOK KORKUYORUM!!..
KORKMA!. BAK ATEŞ ONLARI DURDURDU... YAPACAĞIMIZ TEK ŞEY ATEŞİ DEVAM ETTİRMEK.
GECE BASTIRMIŞTI.. CANAVARLAR BEKLİYORLARDI...
ATEŞİ AŞAMIYORLAR. AMA GİTMİYORLAR... KAÇAMIYACAĞIMIZI BİLİYORLAR SANKİ?!
O GÖZLER!.. KARANLIKTA BİZE DİKİLMİŞ... BİR SABAH OLSA BELKİ KURTULURUZ?..
ŞAFAKTA YENİ BİR TEHLİKE BAŞLAMIŞTI...
YAKACAK BULMAK İÇİN ÇIKACAĞIMIZI BİLİYORLAR!!.
BU SON... BAŞKA DA BULAMAYIZ!!
SQUEE
SQUEE-
SONRA...
PAT! BİR GEMİ... KURTULDUK!.. DUMANIMIZI GÖRMÜŞ OLMALILAR.. CANAVARLARI MAT ETTİK!
FAKAT...
GEMİ DÖNÜYOR... ONLAR BİZİ SAHİLDE ARAYACAKLAR... ADANIN ISSIZ OLDUĞUNU DA DÜŞÜNÜRLER!!..
ÖYLEYSE SAHİLE GİDELİM... KOŞABİLİRİZ..
ÇABUK!.. ZAMANINDA SAHİLE YETİŞİRSEK ONLARIN DİKKATİNİ ÇEKERİZ!!!
GEL ÖYLEYSE.. GEREKİRSE SOPAYI KULLAN... HAYATIMIZ BUNA BAĞLA!!.
FAKAT ANİDEN CANAVARLAR LORNA'YA YETİŞİR...
İMDAAAAAAAAT!.. İMDAAAAAAAT!!.. YAKALADILAR BENİ!!!
CIYIIIIIK... CICICI... CIYIKK!!!

SOPAYI DA ELİMDEN ÇEKTİLER.. AAAAAY BACAKLARIM... AYAĞA KALKAMIYORUM... PAT!.. BENİ ONLARA TERKETME!!..
GELİYORUM SEVGİLİM!.. HEPSİYLE MÜCADELE EDEMEM... DAYAN LORNA!!
CİYIIIIK!..
CİYIIIIIK!
AAAAAAAAAAA!!. PARÇALIYORLAR BENİ!!.
GELİYORUM!.. MÜCADELE ETMEYE DEVAM ET!..
FAKAT...
SENİN CANAVAR BEYNİNİ PATLATACAĞIM!!. AL BAKALIM!!
CİYIIIIK!..
NİHAYET...
LORNA!. TANRIM!.. KARIM NEREDE?!. HAYIR, HAYIR!..O TOPLANDIKLARI YERİN ALTINDA OLAMAZ...OLAMAZ!
VE...
AAA!. İŞTE KARIMDAN KALAN YALNIZCA İSKELETİ!.. BİR DAKİKADA TEMİZLEMİŞLER!!..
ARTIK PAT KAÇMAYA ÇALIŞMADI... ONA DOĞRU GELEN SİYAH YÜZLERE DÖNDÜ...
GELİN!. BENİ YAKALAYACAĞINIZI BİLİYORUM, FAKAT BİR KAÇINIZIN SUYUNU SIKACAĞIM!!.
FAKAT ÇOK DAYANAMADI... GEMİDEKİLER ONUN ETİNİN KEMİĞİNDEN AYRILIRKEN ÇIKARDIĞI SESLERİ DUYMADILAR... SONRA GARİP BİR ŞANS ESERİ KARINCALAR İSKELETLERİ YAN YANA KOYMUŞLARDI... ÖLÜYKEN DE HAYATTA OLDUKLARI GİBİ DURUYORLARDI...
SON

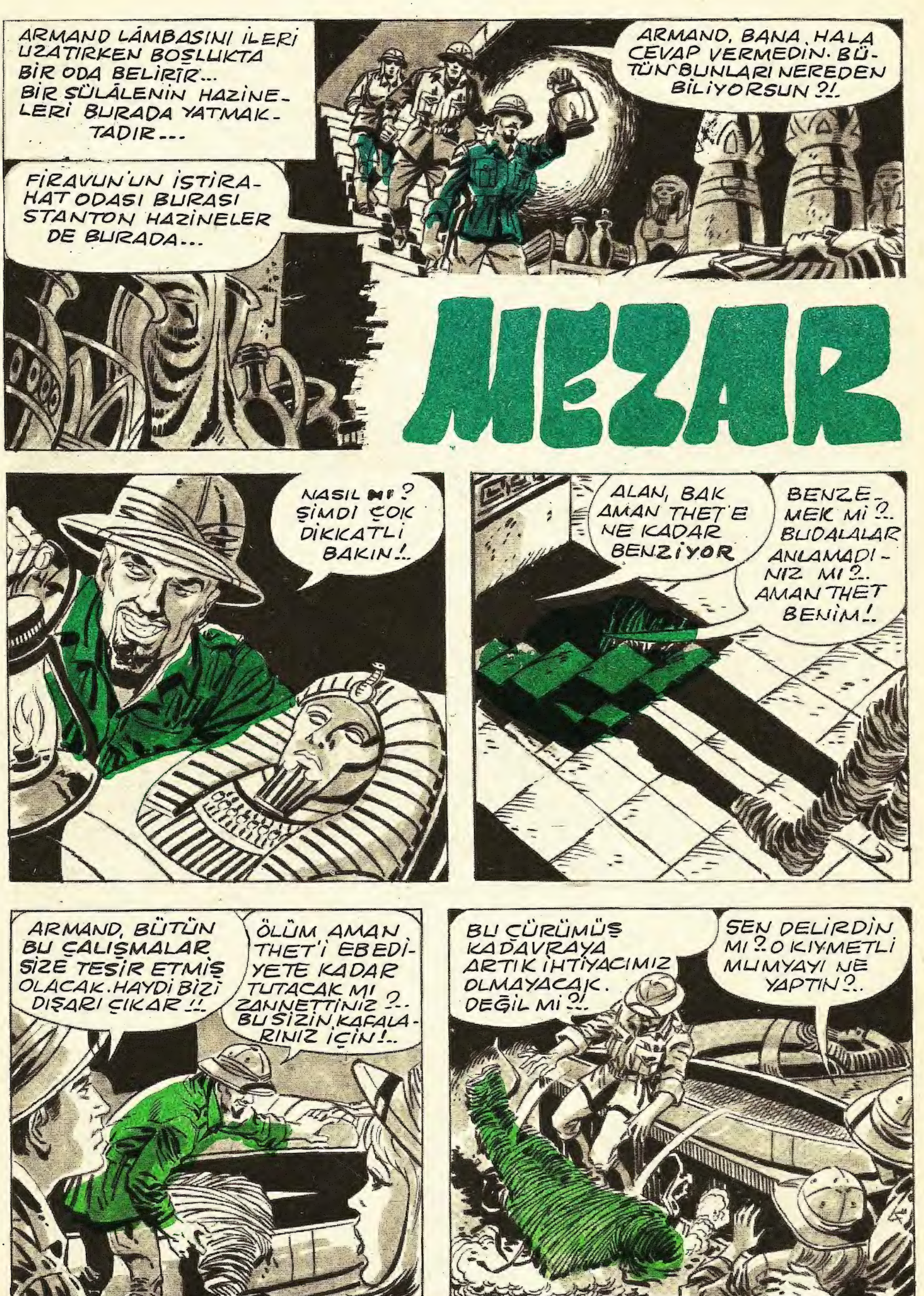
ARMAND LÂMBASINI İLERİ UZATIRKEN BOŞLUKTA BİR ODA BELİRİR... BİR SÜLÂLENİN HAZİNELERİ BURADA YATMAKTADIR...
ARMAND, BANA HALA CEVAP VERMEDİN. BÜTÜN BUNLARI NEREDEN BİLİYORSUN ?!.
FİRAVUN'UN İSTİRAHAT ODASI BURASI STANTON HAZİNELER DE BURADA...
MEZAR
NASIL MI ? ŞİMDİ ÇOK DİKKATLİ BAKIN !..
ALAN, BAK AMAN THET'E NE KADAR BENZİYOR
BENZEMEK Mİ ?.. BUDALALAR ANLAMADINIZ MI ?.. AMAN THET BENİM !.
ARMAND, BÜTÜN BU ÇALIŞMALAR SİZE TESİR ETMİŞ OLACAK. HAYDİ BİZİ DIŞARI ÇIKAR !!.
ÖLÜM AMAN THET'İ EBEDİYETE KADAR TUTACAK MI ZANNETTİNİZ ?.. BU SİZİN KAFALARINIZ İÇİN !..
BU ÇÜRÜMÜŞ KADAVRAYA ARTIK İHTİYACIMIZ OLMAYACAK. DEĞİL Mİ ?!.
SEN DELİRDİN Mİ ?. O KIYMETLİ MUMYAYI NE YAPTIN ?..

DEVAMI VAR

ASIRLARCA GERİDEN KISA ZAMANDA GELDİM... AMAN-THET'İN İKİNCİ HAYATA GELİŞİ BU!
ARMAND, KENDİNE HAKİM OL. BURADAN DIŞARI ÇIKMALIYIZ!
EVET ÇIKMALIYIM!.. ESKİ GÜNLERDE SÜLÂLEMİM ESKİ GÜCÜNE DÖNMEK İÇİN, BURADAN ÇIKMALIYIM. FAKAT BURAYA HER GİREN GİBİ SİZ DE GÖMÜLÜ KALMALISINIZ!
TAŞ MERDİVENLERDEN SÜRÜKLENEN AYAK SESLERİ GELİR... SARSAKÇA İLERİ DOĞRU ATILAN ADIM SESLERİ...
KRASH!
ÖLDÜR HARUTO!.. İMANSIZLARI ÖLDÜR!!
WOK!
ALAN!..
ARTIK SADIK HİZMETKÂRIM HORUTA'NIN ELİNDESİNİZ!
YAVAŞÇA FAKAT DİMDİK YÜRÜYEN MUMYA KENDİNE EMİR VEREN SESE DOĞRU DÖNER...
HEY HORUTA!.. BANA BAK!.. EFENDİNE BAK!.. YAŞIYORUM EMREDİYORUM SANA ÖLDÜR ONLARI!!

ARADAN SESSİZ SAATLER KADAR UZUN BİR KAÇ DAKİKA GEÇTİKTEN SONRA HORUTA'NIN ÇÜRÜMÜŞ KAFASI OLUP BİTENİ KAVRAMAĞA BAŞLAMIŞTI VE HAREKETE GEÇTİ...
I AM PHARAOH!
NO!
AYAKLARINI SÜRÜYEN MUMYA YAVAŞ YAVAŞ NE YAPTIĞINI BİLEN BİR ADAM EDASI İLE KOLLARININ ARASINDA ÇIRPINAN ADAMI MÜCEVHER DOLU ODAYA DOĞRU TAŞIDI...
KAÇMAK İÇİN TAM ZAMANI!!!
HAYKIRAN ADAMI BOŞ LAHİTİN İÇİNE YATIRAN MUMYA...
BANA BUNU YAPAMAZSIN!.. BIRAK BENİ!!.
KAÇIYORLAR!... ODA'NIN KAPISINI KAPATTIKLARI ZAMAN EBEDİYEN BURADAN ÇIKAMIYACAĞIZ!!..
EBEDİYEN!!
HORUTA LAHİTİN KAPAĞIN YAVAŞ YAVAŞ KAPATARAK EFENDİSİNİ EBEDİ İSTİRAHATGÂHINA BIRAKTI. ARTIK AMEN THET'İN MUMYASI TEKRAR YERİNİ BULMUŞ AHİRET GÜNÜNE KADAR RAHATSIZ EDİLMEYECEKTİ...
HE HE HEH... BU HİKÂYE DE BÖYLECE SONA ERİYOR. TABİİ SONA EREN SADECE BU HİKÂYE... YOKSA TÜYLERİNİZİ DİKEN DİKEN EDECEK DAHA NE HİKÂYELERİMİZ VAR... BEKLEYİN BAKALIM!!

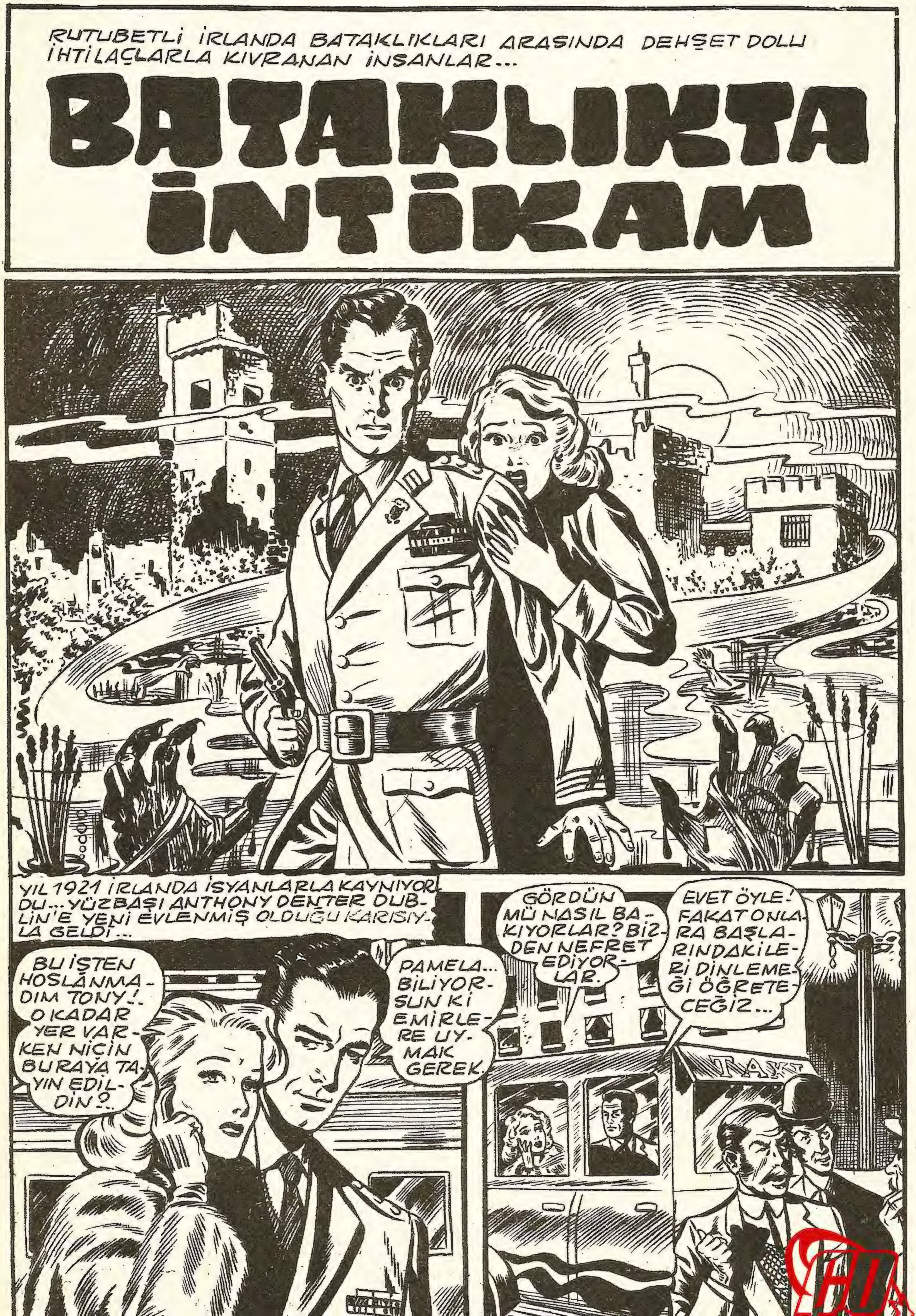
RUTUBETLİ İRLANDA BATAKLIKLARI ARASINDA DEHŞET DOLU İHTİLAÇLARLA KIVRANAN İNSANLAR...
BATAKLIKTA İNTİKAM
YIL 1921 İRLANDA İSYANLARLA KAYNIYORDU... YÜZBAŞI ANTHONY DENTER DUBLİN'E YENİ EVLENMİŞ OLDUĞU KARISIYLA GELDİ...
BU İŞTEN HOŞLANMADIM TONY!.. O KADAR YER VARKEN NİÇİN BURAYA TAYİN EDİLDİN?..
PAMELA... BİLİYORSUN Kİ EMİRLERE UYMAK GEREK.
GÖRDÜN MÜ NASIL BAKIYORLAR? BİZDEN NEFRET EDİYORLAR.
EVET ÖYLE! FAKAT ONLARA BAŞLARINDAKİLERİ DİNLEMEĞİ ÖĞRETECEĞİZ...

SONRA...
DUNDALLY MINTIKASINA TAYİN EDİLDİN YÜZBAŞI BATAKLIK BÖLGESİ BİLİYORSUN!..
DUNDALLY MI?.. KÖTÜ BİR ŞANS!
EVET ANLIYORUM... BÜYÜK BABAN ALBAY DENTER BİR ZAMANLAR ORAYI YÖNETMİŞ. FAKAT BU ÇOK ESKİ YÜZBAŞI... HALK BUNU ÇOKTAN UNUTMUŞTUR.
ÜMİT EDERİM.
BEŞ GÜN SONRA...
NE KADAR KASVETLİ BİR MEMLEKET TONY!
ASIL BATAKLIK BÖLGESİNE YAKINDA GİDECEĞİZ. KİLOMETRELERCE SİS VE ÇAMURDAN BAŞKA BİR ŞEY YOK!
ANİDEN...
HAH!.. LASTİK PATLADI!..
YAPABİLECEĞİM BİR ŞEY YOK.. FENA PARÇALANMIŞ.
TONY, NE OLACAK ŞİMDİ?
ŞANSA KALDIK. YÜRÜYÜP YARDIM ARAYACAĞIZ!..
BATAKLIKLAR ARASINDA KENDİLERİNİ BİR ŞEYİN GÖZETLEDİĞİNDEN HABERLERİ YOKTU...
BU DAKİKAYI UZUN ZAMANDIR BEKLİYORUZ.

HERŞEYDEN HABERSİZ YÜZBAŞI VE PAMELA YÜRÜMEYE DEVAM EDERLER...
AY! BURAYI HİÇ SEVMEDİM. NE KADAR KORKUNÇ YER!?
YAĞMUR DA NEREDEYSE BAŞLAYACAK. BELKİ ŞU ESKİ HARABEDE SIĞINACAK BİR YER BULURUZ!?
FAKAT BİRDEN...
AH!.. TONY BAK!!.
KİMSİN SEN İHTİYAR? NE İSTİYORSUN?!.
HEH HEH HEH. HOŞ GELDİNİZ!..
ÖZELLİKLE HOŞ GELDİNİZ YÜZBAŞI DENTER... NİHAYET GELEBİLDİNİZ... BATAKLIK HALKI SİZİ ÇOKTANDIR BEKLİYOR... HEH-HEH-HEH!!
BATAKLIK HALKI! SENİ Mİ BEKLİYOR TONY? NE DEMEK İSTEDİ?!.
SADECE DELİ BİR KADIN... GALİBA SANA ANLATMAM GEREKEN BİR ŞEY VAR?!.
...ECDADIM ALBAY ANTHONY DENTER BİR ZAMANLAR BU BÖLGEYİ İDARE ETMİŞ... VE BURADAKİ KÖYLÜLERİ KILIÇTAN GEÇİRMİŞ.. CESETLERİ HEP BATAKLIĞA ATMIŞ--- BUNU ANLATMAK İSTEMEZDİM AMA...
SENLE ONUN İSMİ AYNI VE BİR KATLİAM!!
AYNI ANDA YAKIN BİR YERDE...
TAM DA ARABANIN BOZULACAĞI, FELÂKET BİR YER... İNSANA DEHŞET VERİYOR... SANKİ BİR SES DUYDUM?!.

AAAAA... HAYIR!!..
HAH HAH!
HEH-HEH!
GÖRÜNMEZ ELLER ADAMI ÖLÜM BATAKLIĞINA ÇEKİYORDU.
HO HO HO!
AAH.. İMDAAT!..
ŞİMDİ O DA BİZİM GİBİ ÖLÜP ÇÜRÜYECEK..
AZ SONRA...
SYKES'İN ÇIĞLIĞINI İŞİTTİM, AMA NEREDE ?!...
VALİZLERİMİZ ORAYA BURAYA SAÇILMIŞ!..
Birden...
AY!. BURAYA BAK NE KORKUNÇ!?!
ELLER BİZİ TAKİP EDİYORLAR...
AAAH!..
PANİĞE KAPILAN TONY VE PAMELA KAÇMAYA BAŞLARLAR...
BİR IŞIK!. HADİ ÇABUK KOŞ BELKİ BİR YARDIM BULABİLİRİZ!!..
TEK ŞANSIMIZ BU!..

SONRA--
HİÇ BİR ŞEY GÖRÜNMÜYOR.. YALNIZ O ACAİP IŞIK!!.
FAKAT ONLARDAN KURTULDUK!..
O IŞIK SANKİ BİZE SÜTUNA DOĞRU REHBERLİK EDİYORDU...
ÜSTÜNDE BİR KARARTMA VAR!
BU YER!..
ÖÇ ALMA GÜNÜ!.. VE BENİM ADIM DA ANTHONY DENTER!!
BURASI BAHTSIZ KÖYLÜLERİN KATLEDİLDİĞİ YERDİR. HEPSİNİN CESETLERİ BATAKLIĞA GÖMÜLMÜŞTÜR... FAKAT ÖÇ ALMA GÜNÜNDE HEPSİ CANLANACAKTIR.
VE BÖYLECE KARANLIKTA BİRDEN ORTAYA ÇIKAN BATAKLIK YARATIKLARI BÜYÜK BİR HIRSLA ÖÇLERİNİ ALMAĞA GELMİŞLERDİ.
HAYIR!
HORTLAKLAR!
AAAAAH!..
İNTİKAM!.. İNTİKAM!!.
VE İŞTE ÖÇ ALINMIŞTI.
SON.

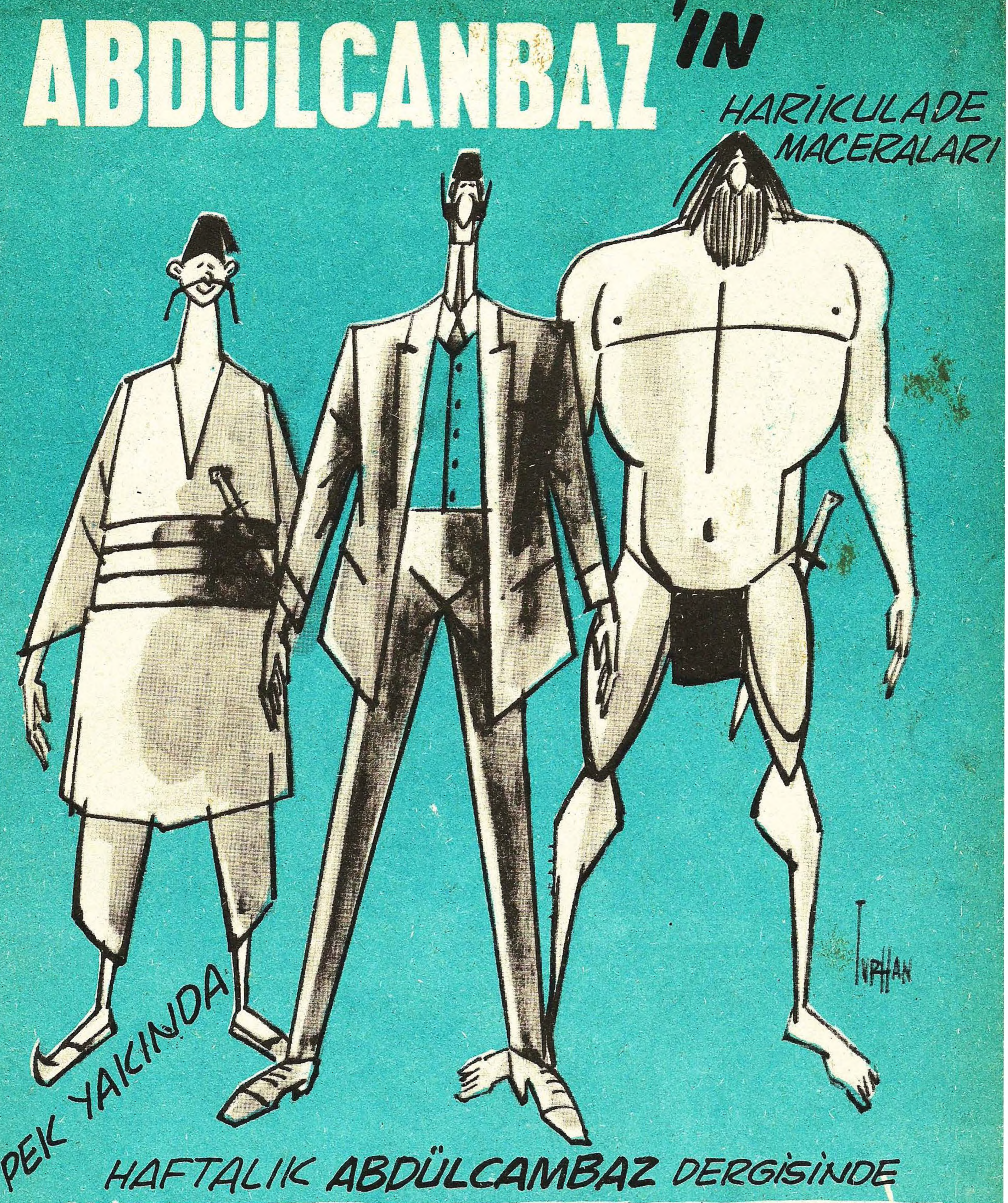

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 67 — 5 KASIM 1968 — FİATI 100 KURUŞ